

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.1560**Dosar nr.5709/2/ 2012**

Sedința publică de la 26 martie 2014

Președinte:	Zoița Milășan	- Judecător
	Viorica Trestianu	- Judecător
	Cezar Hîncu	- Judecător
	Felicia Cheșculescu	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, împotriva Sentinței civile nr. 1749 din 29 mai 2013 a Curții de Apel București – secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilierul juridicși intimatul-pârât Turc Ioan Marius, prin avocatul

Procedura completă.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei arătând că recursul este scutit de la plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar, fiind declarat și motivat în termenul legal.

S-a mai referit că intimatul-pârât a depus la dosar întâmpinare, care a fost comunicată recurentului.

Constatând cauza în stare de judecată, Înalta Curte acordă părților cuvântul pentru a pune concluzii asupra cererii de recurs.

Consilierul juridic al recurentului - reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, solicită admiterea recursului și modificarea sentinței atacate în sensul admiterii acțiunii și constatării calității de colaborator a pârâtului Turc Ioan Marius. În sprijinul susținerilor verbale face trimitere la motivele de recurs dezvoltate pe larg în scris și depune practică judiciară în materie.

Avocatul intimatului-pârât solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței atacate ca fiind legală și temeinică, susținând că

autoritatea reclamantă nu a făcut dovada în cauză a îndeplinirii ipotezei prevăzute de art. 2 lit. b), ultima teză din O.U.G. nr. 24/2008.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1.1. Cererea de chemare în judecată

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat instanței să constate existența calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Turc Ioan Marius.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat următoarele:

În fapt, prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor, s-a solicitat verificarea domnului Turc Ioan Marius, în calitate de deținător al Titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989.

Așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/745 din 05.04.2011 și din înscrisurile atașate acțiunii, domnul Turc Ioan Marius a fost recrutat, în calitate de gazdă a casei de întâlniri, la data de 20.11.1981 sub numele conspirativ „HOLA” în vederea „conspirării legăturii cu rețeaua informativă care locuiește în zona DONATH-GRIGORESCU.”

Reclamantul a solicitat să se constate existența calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul Turc Ioan Marius, în lumina prevederilor art. 2 lit. b) teza finală din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pe baza documentelor ce alcătuiesc dosarul de rețea nr. R. 190716 (cotă C.N.S.A.S.) al cărui titular este pârâtul

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe conținutul articolelor: art. 3 lit. z, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2, art. 35 alin. 5, lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2009, precum și pe dispozițiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.

Prin întâmpinarea depusă la data de 14.11.2012, pârâtul Turc Ioan Marius a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, excepție ce a fost respinsă prin încheierea din 10.04.2013.

Cu privire la fondul cauzei, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată întrucât nu sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 2 lit. b) teza finală din O.U.G. nr. 24/2008.

1.2. Sentința instanței de fond

Prin sentința civilă nr. 1749 din 29 mai 20134, Curtea de Apel București – secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâtul Turc Ioan Marius, ca nefondată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin prezenta acțiune, reclamantul C.N.S.A.S. a solicitat să se constate calitatea pârâtului Turc Ioan Marius de colaborator al Securității, invocând dispozițiile art. 2 lit. b) teza a IV-a din O.U.G. nr. 24/2008.

Potrivit acestor dispoziții legate „colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea”.

Din textul de mai sus, rezultă că trebuie îndeplinite nu numai condițiile invocate de reclamant în acțiune, referitoare la punerea la dispoziția Securității a locuinței sau altui spațiu deținut de pârât, și la caracterul voluntar al punerii la dispoziție, ci și condiția ca prin această activitate, pârâtul să fi înlesnit culegerea de informații de la alte persoane.

Analizând înscrisurile depuse de reclamant în susținerea acțiunii, Curtea de apel a constatat că sunt îndeplinite doar primele două condiții menționate mai sus, reclamantul nedovedind că locuința pe care pârâtul a pus-o la dispoziția Securității a fost folosită efectiv de organele de securitate și a dus la înlesnirea culegerii de informații de la alte persoane.

Mai mult, faptul că respectiva locuință nu a fost folosită efectiv de organele Securității pentru culegerea de informații de la alte persoane, rezultă din înscrisul de la fila 18 intitulat „Tabel cu ofițerii sau persoanele care au intrat în casa de întâlniri sau conspirativă” în care este completată o singură rubrică în care este înscris numele unui colonel de securitate care a folosit casa conspirativă la data de 13.11.1982 pentru consultarea unui dosar, ci nu pentru culegerea de informații de la alte persoane. Nici celelalte tabele existente la dosarul de securitate privind „casa Hoia” referitoare la

evidența recompenselor acordate, la ofițerii care au recrutat persoana din rețea, au ținut legătura cu ea, au consultat sau au lucrat cu dosarul, au participat la analize, întâlniri sau alte asemenea activități și la relațiile persoanei din rețea, care prezintă interes pentru securitatea statului, nu cuprind vreo rubrică completată, de unde rezultă că locuința respectivă nu a fost folosită de organele de securitate.

1.3. Cererea de recurs

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie din perspectiva motivului de recurs prevăzut de art. 304 punctul 9, precum și a dispozițiilor art. 304¹ din Codul de procedură civilă.

Criticile subsumate motivului de recurs invocat vizează greșita interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 2 lit. b). ultima teză din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

De asemenea, recurentul susține netemeinicia sentinței prin raportare la greșita apreciere a probelor administrate în cauză, probe din care rezultă că intimatul – reclamant și-a dat acordul pentru folosirea spațiului respectiv, semnând angajament în acest sens, iar înscrisul de la fila 18 din dosar intitulat „Tabel cu ofițerii sau persoanele care au intrat în casa de întâlniri sau conspirativă”, contrar celor reținute de prima instanță, face dovada faptului că în casa conspirativă fusese introdus un informator, al cărui dosar trebuia studiat de către un ofițer de securitate.

II. Considerentele Înaltei Curți asupra recursului

Examinând sentința atacată prin prisma criticilor formulate de recurent și în temeiul art.304¹ din Codul de procedură civilă, ținând seama și de apărările cuprinse în întâmpinarea intimatului, Înalta Curte constată că recursul este întemeiat.

1. Argumentele de fapt și de drept relevante

Examinând sentința atacată în raport cu actele și lucrările dosarului, cu motivele și criticile invocate de recurent, precum și cu dispozițiile legale incidente în cauză, inclusiv cele ale art.304¹ din Codul de procedură civilă, Curtea constată că recursul este fondat, pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare.

În cauză, sunt aplicabile dispozițiile art.2 lit.b) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

Potrivit acestor prevederi legale, „colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității coordonau activitatea informatorilor”

Rezultă, din textul legal citat, că pentru reținerea calității de colaborator al Securității, în temeiul art.2 lit.b) teza finală din O.U.G. nr.24/2008, este necesar ca înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu deținut de persoana în cauză iar punerea la dispoziție a spațiului să fie voluntară.

Or, așa cum rezultă din actele aflate la dosarul cauzei, prin angajamentul semnat la data de 20.11.1981 (f.23 dosar fond), intimatul-pârât a fost de acord cu punerea la dispoziția organelor de Securitate a imobilului în care locuia în Cluj-Napoca, remițând cheia respectivului imobil și înțelegându-se cu ofițerul desemnat asupra motivației oferite eventualilor terți (f.17 – dosar fond), respectiv „*suntem colegi de la birourile zonale și pregătim materiale de analiză pentru filială*”.

Astfel, punerea de către intimatul-pârât la dispoziția organelor de Securitate a locuinței sale s-a făcut cu acordul acestuia, fiind dovedit caracterul voluntar al măsurii, în raport cu angajamentul semnat de acesta.

În mod greșit a apreciat prima instanță că nu sunt întrunite condițiile legale pentru reținerea calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe intimatul-pârât.

Astfel, punerea de către intimatului-pârât la dispoziția organelor de Securitate a locuinței sale s-a făcut cu acordul acestuia, fiind dovedit caracterul voluntar al măsurii, în raport cu angajamentul semnat de acesta.

De asemenea, raportat la dispozițiile art.2 lit.b) teza finală din O.U.G. nr.24/2008, aplicabile în speță, în mod greșit a reținut instanța de fond că, în lipsa dovezilor privind natura și caracterul informațiilor eventual culese în urma punerii la dispoziție a locuinței, nu ar fi legală constatarea calității de colaborator al Securității.

Norma legală aplicabilă nu prevede, drept condiții pentru reținerea calității de colaborator al Securității, circumstanțe sau consecințe de natura celor invocate de instanța de fond ci, așa cum s-a arătat mai sus, numai *înlesnirea* activității de culegere de informații, prin punerea, în mod voluntar, la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu deținut, ceea ce intimatul-pârât a și făcut.

Din actele dosarului rezultă însă, că spațiul a și fost folosit efectiv de către organele securității, respectiv la data de 13.11.1982, iar din înscrisul aflat la fila 22 rezultă că și în anul 1984 Serviciul II al securității din cadrul Inspectoratului Județean Cluj solicita relații în legătură cu intimatul-pârât și apartamentul în care locuiește, același apartament pentru care semnase angajamentul din noiembrie 1981.

2. Temeiul legal al soluției adoptate în recurs

În consecință, apreciind că este fondat motivul de recurs prevăzut de art.304 pct.9 din Codul de procedură civilă, în sensul greșitei interpretări de către prima instanță a prevederilor art.2 lit.b) teza finală din O.U.G. nr.24/2008, în temeiul art.312 din același cod, va fi admis recursul și va fi modificată sentința atacată, în sensul admiterii acțiunii formulate de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și constatării calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Turc Ioan Marius.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE:

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, împotriva Sentinței civile nr. 1749 din 29 mai 2013 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Modifică în tot sentința atacată în sensul că admite acțiunea.

Constată calitatea de colaborator al securității a pârâtului Turc Ioan Marius.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 26 martie 2014

JUDECĂTOR,
Z. Milășan

JUDECĂTOR,
V. Trestianu

JUDECĂTOR,
C. Hîncu

ROMÂNIA
CURTEA DE APPEL BUCUREȘTI
SECȚIA
MAGISTRAT ASISTENT,
F. Cheșculescu

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosar
acestei instanțe NN/1
la legaliz. 2014.03.26

Scutit de taxe

Scutit de taxe